

ти се бъркалъ. Оставялъ съмъ те да си реша-
вашъ сама. Прави както искашъ. Сама трѣб-
ва да знаешъ, че не сме добре. Азъ съмъ
старъ. Пенсията не стига. А дето станахъ
поржчителъ на братовчеда ти, на Асена, да
видимъ дали нѣма да ни взематъ кжщата.
Това момче ме съсипа! Отиде всичко, що
бѣхъ скжталъ, що бѣхъ спестилъ. А сега и
кжщата. Че може и лозето да взематъ.

Аничка

Зная това, тате.

Боровъ

Оставамъ на пжтя. Азъ може да затворя
очи, да си отида. Тогазъ, ти оставащъ въкъщи
Аничке. Ти за баща... ти за майка. Едно
братче и едно сестриче имашъ, образование
трѣбва да имъ се даде... Деца на учителъ
сж... Майка ти и тя... покойната... Майка ти...
(просълзява се и си бърше очитѣ)

Аничка

Тате!... Кажы какво искашъ да направя.
Каквото искашъ, ще го направя.

Боровъ

Какъ си съ Бориса? Азъ съмъ баща, азъ
трѣбва да зная. Отказа ли му окончателно?